

Dižkoki - Latvija valsts pirmsākuma un mūsu skolas vēstures liecinieki

Latvijas Dabas fonds
par 2018. gada *dzīvotni* atzinis
dižkoku.

Liels un vecs koks ir bagāta dzīvotne,
kas dod mājvietu daudzām radībām,
sākot no
lieliem putniem,
beidzot ar sīkiem kukaiņiem,
sūnām,
ķērpjiem.

Dižkoki ir Latvijas valsts pirmsākuma
liecinieki un būtiska kultūrvēsturiska
vērtība

Rīdžinieki

Rīgas ginks

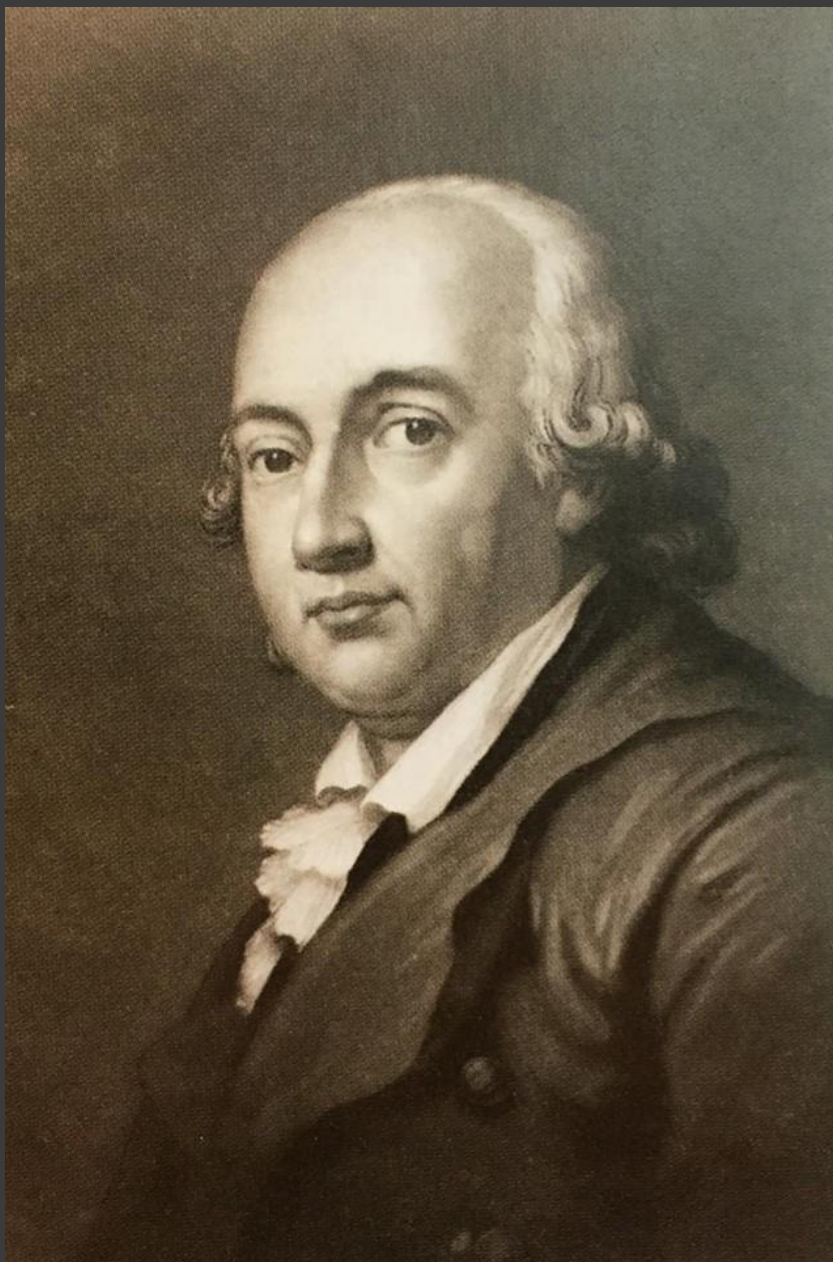
Ēbelmuižas ozols

Herdera ozols

Herdera ozoli ir vispilsētnieciskākie ozoli.

Johans Gotfrīds fon Herders (1744 – 1803) bija filozofs, apgaismotājs, rakstnieks, folkorists, teologs, Berlīnes Zinātņu akadēmijas goda loceklis . No 1764. līdz 1769.gadam Herders bija skolotājs Rīgas Domskolā. Viņš iepazinās ar latviešu tautas dziesmām. Herders ieviesa nosaukumu **«tautas dziesma»** .

Rīgas ginks

**Rīgas ginku
kanālmalā pretī
Latvijas Valsts
universitātei
iestādīja
«Rīgas dārzu»
direktors ,
vācbaltu
dendrologs
Georgs Kūfalts
1899.gadā.**

Tajā pašā - 1899.gadā Rīgā, Marijas ielā 40 iesvētīja
un atvēra skolu nedzirdīgiem bērniem
(iepriekš mācības notika dažādās Rīgas vietās).
1900.gadā mūsu - Rīgas skolā - mācījās 54 skolēni
6 skolotāju vadībā.

Rīgas ginks , kurš braši aug starp Universitāti un Operu, ir liecinieks vairākiem notikumiem, kuri saistīti ar *Nedzirdīgo bērnu skolu...*

Rīgas ginks pazīst mazo Lindu, Elīnu un citus bērnus,
jo viņi bieži dodas cauri pilsētai uz Vecrīgu...

... cauri pilsētai uz izstādēm, kafejnīcām,
muzejiem...

.Izstādē
«LIELIE MAZIE
DZIESMU SVĒTKI»
Linda, Elīna un
Varis iejutās
Dziesmu svētku
dalībnieku lomās.

2010.gadā jūlijā x Latvijas skolu jaunatnes
Dziesmu un Deju svētkos piedalījās arī mūsu
Rīgas nedzirdīgo bērnu internātpamatskola.

2015.gadā Rīgas ginks vēroja, kā priecīgi uz
Vērmanes dārzu devās XI Latvijas skolu
jaunatnes Dziesmu un Deju svētku dalībnieki no
*Rīgas internātvīdusskolas bērniem ar dzirdes
traucējumiem .*

...mūsu skolēni ne tikai dziedāja un dejoja, bet arī demonstrēja pašu šūto tērpu kolekciju « Plunkš! »

Līdz ginkam 2008.gadā nonāca mūzikas skaņas
no Latviešu biedrības nama koncerta «Kopā vienā
saules ziedā». Diena bija īpaša –
Biedrības namam uzdāvinājām
pašu izšūto galdaugu...

Galdautā iešuvām dzejnieka I. Ziedoņa vārdus - «Mēs sevi izkopjam ozoliem. Mēs ievedam dižus kokus un lielu sajūtu paši sevī...»

Lepojamies, ka Latvijas 90.gadskārtā mūsu skolēni
bija uz Latvijas Operas skatuves.

2016.gada Ziemassvētkos Rīgas ginku priecēja «Nāc
līdzās Ziemassvētkos» koncerts Operā.

Nāc līdzās!

Rīgas ginks pamanījis, ka arī šajā mācību gadā mūsu skolēni ,projekta «Nāc muzejā!» aicināti, apmeklē interesantākās muzeju krātuves, izstādes.

Ēbelmuižas ozols

Ēbelmuižas ozols – resnākais ozols Pārdaugavā

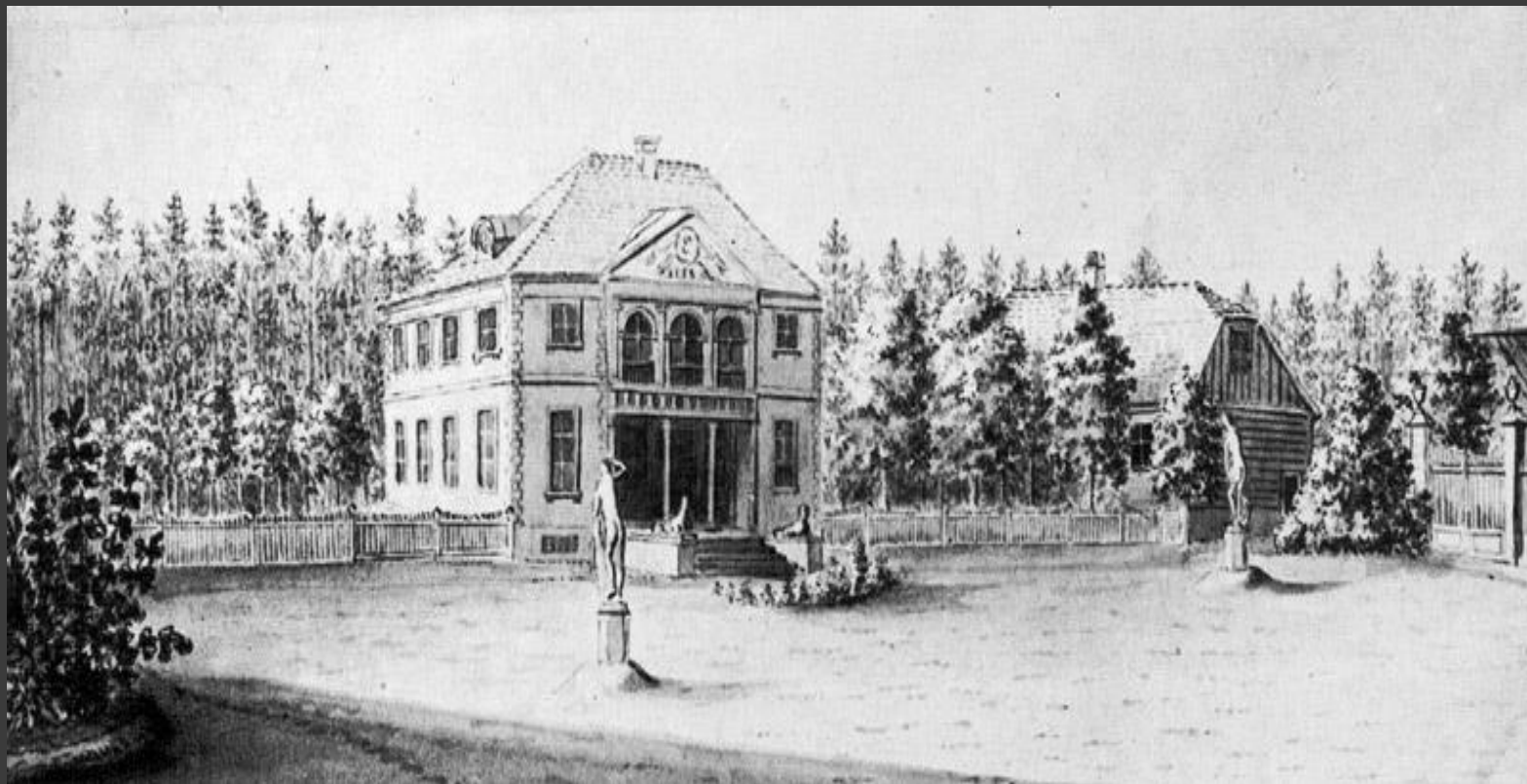

Ozola augstums ir 20 metri,
stumbra apkārtmērs 5,6 metri

Ēbelmuižas ozola vecums ir apmēram 300 gadu.
Savā garajā mūžā viņš klausījies putnu dziesmās,
bišu sanoņā un cilvēku sarunās, pieredzējis stiprus
vējus un lielus vēsturiskus notikumus...

...pieredzējis, kā top Ēbelmuižas parks un augļu
dārzs, muižas ēkas, siltumnīca, oranžērija.
Laika ritējumā lielākā daļa no tā visa ir
pazudusi...

Ozols pieredzējis arī traģiskus notikumus, kuri būtiski ietekmējuši mūsu valsts likteni .
Atmiņā 1941.gada 14.jūnijs, kad no netālās Torņkalna stacijas tika deportēti tūkstošiem cilvēku.

Ozols bijis liecinieks tam,
kā ziedošās pļavas pārtop
apdzīvotā rajonā – Ziepniekkalnā.

...kā vecā ēka Graudu ielā 21
pārtapusi par skaistu, gaišu skolu - Rīgas
internātvidusskolu bērniem ar dzirdes
traucējumiem.

...kā pavasarī skolas dārzā uzplaukst
ābeles un ķirši

... kā rudenī kokus noliec augļu smagums.

«Tad kad nomalē es tieku,
Kur no dārziem vēji smaržas nes,
Priecīgs pieri es pie zemes lieku
Un zem rokas ņemu ābeles.» (A. Čaks).

...ābeles...

...šis netālais skolas ābeļdārzs ilgi grima skumjās, gaidot čaklas rokas, darīt gribošus un varošus cilvēkus...

2011.gadā dārzs atkal krāšņi uzziedēja.

...un tajā atsāka skanēt bērnu čalas.

Sevišķi priecīgi tur ir
ikgadējā kartupeļa
Čaka talkā.

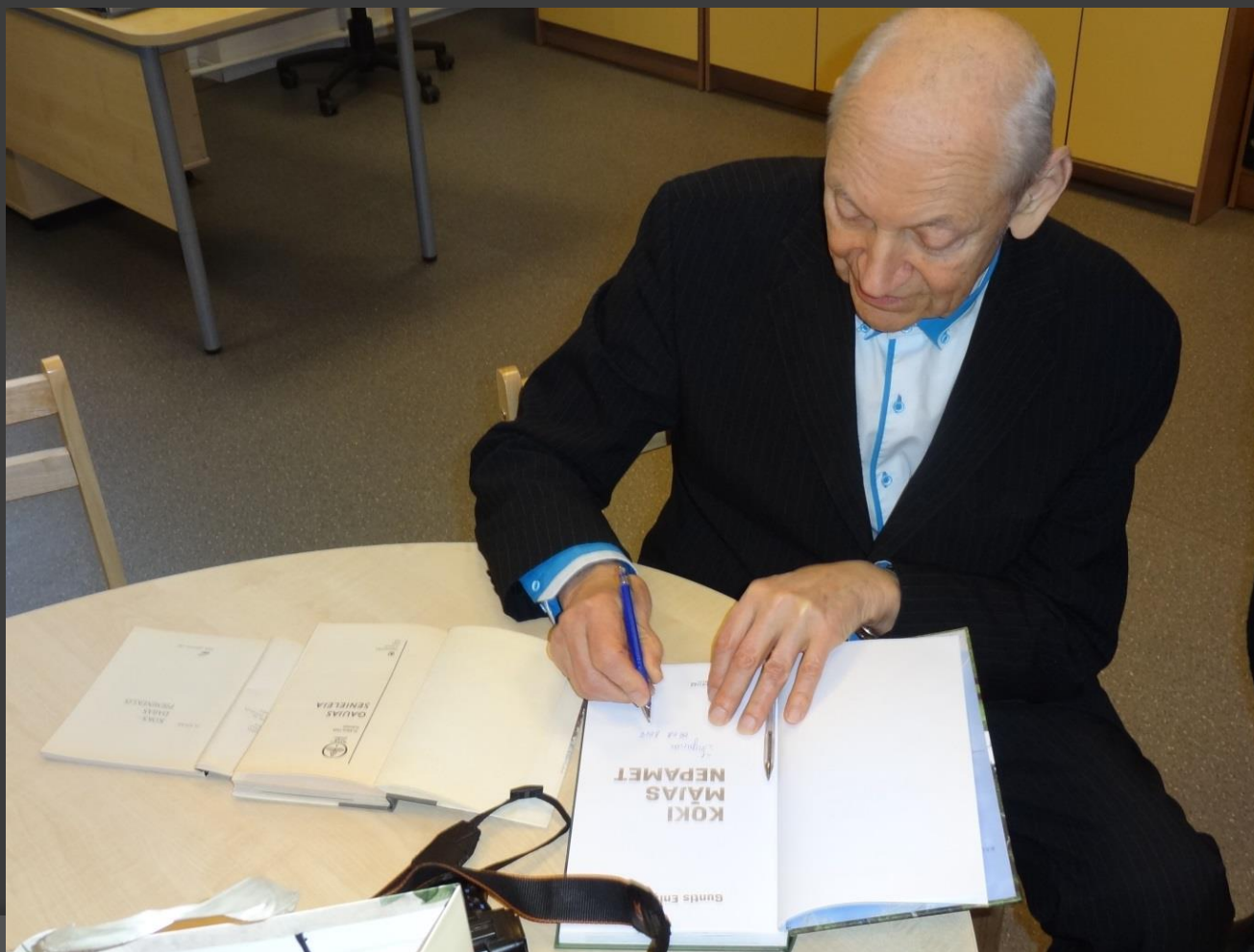
**Ceļā uz Latvijas simtgadi, mūsu dārzs būs arvien košāks.
Ar laiku arī šeit ieraudzīsim kādu dižkoku.**

Dižkokus iepazīt mums palīdzēja koku aizstāvis, dabas
pētnieks,
Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris Jānis Guntis Eniņš

Savā grāmatā «Koki mājas nepamet» J.G. Eniņš raksta -
«Latvijas Simtgadē aicinu uzsākt šādu kustību – vedam
mazbērnus senajā, brīvajā Latvijā, kur dižkoki rāda ceļu uz
vecvecāku māju vietām. Rādām viņiem fotogrāfijas no tiem
laikiem. Dziedam viņiem dziesmas kā dziedāja toreiz».

«Latvija ir dižkoku lielvalsts. Mums ir daudz tādu koku. Katram dižkokam ir zari debesīs un saknes dziļi zemē. Vētra var zarus locīt, zibens var spert un kokus mocīt, bet, kamēr saknes zemē dziļi, stipri turas, ozols savā māju vietā paliek.»

To pašu varam teikt par cilvēkiem, par viņu saknēm savā zemē. Cik stipras ir saknes, tik stipra ir tauta.

Pie projekta strādāja Kārlis, Andželika, Paula,
Vladimirs, Estere, Aivis, Kaspars, Nils, Māris, Alens,
Oskars

PALDIES PAR UZMANĪBU!

2018